

Etapa națională a olimpiadelor școlare - 2025**Probă scrisă****ISTORIE****Clasa a XI-a**

- Timpul de lucru este de trei ore.
- Ambele subiecte sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu, care se adaugă la Subiectul I.
- Subiectele se tratează pe foi separate.

SUBIECTUL I**(40 de puncte)**

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „Din cauza atitudinii aliaților săi, izolarea diplomatică a Franței este, în final, mult mai mare decât în 1914, dată la care putuse conta cel puțin pe alianța rusă, acum dizolvată de Revoluția din octombrie 1917. Franța este obligată deci să caute alianțe noi. Din 7 septembrie 1920, un acord militar secret, strict defensiv este încheiat cu Belgia. Dar efortul diplomatic principal îl orientează mai ales spre Europa răsăriteană sau cea dunăreană [...].

Situația dificilă în care se găsește, în iulie 1920, tânărul stat polonez unificat, proclamat la 8 octombrie 1918 de către Consiliul de Regență, îi oferă Franței prilejul de a obține alianța cu Polonia. La această dată, polonezii, a căror graniță orientală nu a fost stabilită prin tratate, se află în război cu Rusia, a cărei armată [...], i-a respins până la Vistula. Susținuți de Franța, [...] polonezii câștigă bătălia pentru Varșovia (15 august 1920). [...] Recunoscătoare, Polonia se aliază cu Franța prin Acordul de la Paris din 19 februarie 1921.

Cea de a doua etapă a apropierei franco-germane este Tratatul de la Locarno din 16 octombrie 1925, prin care Marea Britanie, Italia și Germania [...] se angajează să garanteze statu-quo-ul granițelor franceze și belgiene.”

(Larousse, *Istoria universală*)

B. „În discuțiile conducătorilor puterilor învingătoare, reușiți la Paris, în 1919, pentru a trasa harta noii Europe, Rusia se profila deja drept o entitate negativă. Sprijinind cu forțe militare încercarea de distrugere a bolșevismului și nefiind pregătiți să recunoască oficial Uniunea Sovietică, aceștia nu au avut altă opțiune decât să lase deschise spinoasele chestiuni privind validitatea și conturul granițelor din Europa de Est. [...]

Toate puterile occidentale au avut motive de satisfacție după rezultatul discuțiilor de la Locarno. În Europa de Est, răspunsul a fost cu totul altul. Polonia, în special, se simțea trădată de puterile occidentale, în primul rând de aliata sa, Franța [...]. Un “Locarno al estului” nu s-a mai produs, iar Germania a exclus explicit orice garantare a granițelor Poloniei.

Nici Marea Britanie, care nu-și dorea vreo implicare în Europa Răsăriteană, nici Franța, în ciuda alianțelor sale, datând din 1921, cu Polonia și Mica Antantă compusă din Cehoslovacia, România și Iugoslavia, nu aveau motive într-atât de puternice, încât să insiste asupra acestui fapt. Ambele aveau interese mai mari de a aduce Germania mai aproape de Occident și de a elimina posibilitatea strângerii legăturilor sale cu Uniunea Sovietică, sprijinită de unele voci din Germania, care aminteau de meritele Tratatului de la Rapallo, semnat în 1922 [...].”

(Ian Kershaw, *Drumul spre iad*)

C. „Începând din 1927, reconcilierea franco-germană se manifestă în afară de domeniul strict politic, în cel economic și în cel al psihologiei colective. Acordul internațional al oțelului, [...] care începând din septembrie 1926 reunește principalele țări producătoare ale Europei Continentale, constituie un instrument puternic al dezarmării industriale a celor două foste state dușmane. În anul următor, acestea semnează un tratat comercial care, ca și Cartelul oțelului nu va fi repus în discuție înainte de 1939. [...]

Politica practică de Stalin față de Germania nu se deosebește de cea a predecesorului său, Lenin. Aproximarea dintre cele două țări, prin Tratatul de la Rapallo în 1922 continuă în cursul anilor următori prin semnarea unui acord de prietenie și neagresiune semnat în 1926 și printr-o cooperare militară clandestină din ce în ce mai strânsă. “

(S. Bernstein, P. Milza, *Istoria Europei*)

D. „În perioada 1918-1920 politica guvernului britanic a fost una de ostilitate fățișă față de regimul bolșevic. [...] După 1920 relațiile anglo-sovietice au depins de partidul care era la putere în Marea Britanie, guvernele conservatoare fiind mult mai puțin amatoare să facă afaceri cu URSS decât cele laburiste. [...]

În 1929 Planul Young mărea perioada pentru plata reparațiilor la 60 de ani, acest lucru ușurând povara Germaniei. În paralel, Marea Britanie și Franța au acceptat să pună capăt ocupației din Renania cu cinci ani mai devreme decât era planificat. În mai 1930, Briand a propus ca națiunile Europei să se constituie într-o organizație federală, aceasta având inițial un caracter economic.”
(A. Farmer, *Marea Britanie: Politica externă și colonială, 1919 – 1939*)

Pornind de la aceste surse istorice, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Menționați, din sursa C, o acțiune diplomatică referitoare la statul sovietic și o consecință a acesteia, din sursa B. **4 puncte**
2. Menționați câte o informație referitoare la relațiile dintre Franța și Polonia din sursa A, respectiv din sursa B. **4 puncte**
3. Menționați o asemănare cu privire la atitudinea marilor puteri față de Rusia Sovietică, pe baza surselor B și D. **3 puncte**
4. Formulați, pe baza surselor A, C și D un punct de vedere referitor la relațiile diplomatice dintre statele occidentale în deceniul trei al secolului al XX-lea, susținându-l cu câte o informație din fiecare dintre aceste surse. **9 puncte**
5. Prezentați alte două fapte istorice referitoare la instituțiile, mecanismele și politicile de rezolvare a conflictelor din prima jumătate a secolului al XX-lea, în afara celor la care se referă sursele date. **10 puncte**
6. Prezentați două fapte istorice desfășurate de regimul totalitar din statul sovietic în politica internă, în perioada 1921-1933. **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Realizați o sinteză de aproximativ patru-cinci pagini cu titlul **Europa în a doua jumătate a secolului al XX-lea**, având în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea a două asemănări și a două deosebiri referitoare la regimurile politice din Europa Răsăriteană, în perioada 1951-1960;
- prezentarea unei caracteristici a relațiilor internaționale europene din deceniul șapte al secolului al XX-lea;
- precizarea a două cauze și a două consecințe ale înlăturării unui regim totalitar din Europa Răsăriteană;
- formularea unui punct de vedere referitor la unitatea și integrarea statelor din Europa Occidentală, în ultimele două decenii ale secolului al XX-lea și susținerea acestuia prin două argumente istorice.

Notă ! Se punctează și utilizarea limbajului istoric adecvat, structurarea sintezei, evidențierea relației cauză – efect, susținerea unui punct de vedere cu argument istoric (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea succesiunii cronologice/logice a faptelor istorice și încadrarea sintezei în limita de spațiu precizată.